

Stiftelsen Cochletten
Drammensveien 103 c
0273 OSLO
Tel 22 562122

E-post: kontor1@cochletten.no
URL: Cochletten.no

Oslo, 11. september 2006

Helse- og omsorgsdepartementet
Spesialisthelsetjenesteavdelingen
v/Ingunn Aalvik
Postboks 8011 Dep
0030 Oslo

Høringsuttalelse til forslag om bortfall av RTV-dekning av audiopedagogisk/logopedisk behandling

Som styreformann for stiftelsen Cochletten og far til et cochleaimplantert barn på 5 år, viser jeg til høringsnotat av 16.8.2006 "Høring - endring i folketrygdloven", som ble tilsendt Stiftelsen Cochletten i posten fra Helse- og omsorgsdepartementet for uttalelse.

Først vil jeg gjerne presisere at vi, foreldre til cochleaimplanterte barn, ikke anser den logopediske/audiopedagogiske behandlingen som våre cochleaimplanterte barn får for å være undervisning, men nødvendig medisinsk rehabilitering med trening av hørselsfunksjon etter implantasjonen. Dette på linje med andre implanterte pasienter som også trenger trening i etterkant av operasjonen for å få full nytte av sitt implantat. Undervisning er noe våre barn skal ha i tillegg til denne rehabilitering, spesialpedagogisk hvis nødvendig, som alle andre barn.

Helse- og omsorgsdepartementet foreslår å oppheve Folketrygdlovens § 5-10 om rikstrygdeverksdekning av privatpraktiserende logopeders og audiopedagogers behandling. Denne ordningen ble opprettet for å gi pasienter som i sin hjemkommune ikke fikk et godt nok tilbud en mulighet til å søke likeverdig hjelp et annet sted. Dette for å sikre alle den samme retten til faglig forsvarlig rehabilitering.

Vi krever at denne retten opprettholdes, slik at våre barn er sikret nødvendig rehabilitering uavhengig av personlig økonomi og tilfeldig kommunalt tilbud.

Vi kan ikke se at et tilbud som kan erstatte RTV-ordningen vil komme på plass pr. 1. januar 2007 som sikrer kontinuasjonen av våre barns pågående behandling. Dersom RTV-ordningen skal tas bort, krever vi at en ny lov vedtas først som sikrer øremerkede midler til oss som velger talespråklig rehabilitering av våre cochleaimplanterte barn, på linje med de som velger opplæring etter Opplæringslovens § 2.6 med tegnspråk som førstespråk.

Kommunens logopediske/audiopedagogiske tilbud er svært begrenset og skjæres stadig ned. De midlene som nå er foreslått overført til kommunene fra nåværende RTV-refusjon vil med den aller største sannsynlighet ikke bli brukt til å betale for et tilsvarende tilbud til brukerne, men bli spist opp av kommunens andre budsjettposter.

Det vil si at det tilbudet som RTV-avtalen gir brukerne i dag vil simpelthen bare bli borte.

Kommunale stillinger for audiopedagoger som jobber direkte med barna finnes stort sett bare ved de tegnspråksorienterte barnehagene eller ditto skolene for hørselshemmede. I dag går også barn fra kompetansesenterbarnehager og -skoler hos privatpraktiserende audiopedagoger og logopeder for å få den taletreningen de trenger fordi de ikke får et tilbud de er fornøyd med på disse institusjonene.

De hørselshemmede barna som går i normalbarnehage og normalskole vil uten RTV-avtalen være henvist til hva som tilfeldigvis finnes av logopediske stillinger i sin hjemmekommune. Det er mange kommuner som ikke har, ikke får tak i, eller ikke har befolkningsgrunnlag nok til å forsvare å ansette logopeder. Små kommuner har sjelden en logoped som er ekspert på alt innen fagfeltet.

Store kommuner som Oslo har logopeder som hver har ansvaret for fire til seks grunnskoler i tillegg til at de i teorien skal ta seg av andre som trenger dem i alle aldre. Det sier seg selv at det ikke på noen måte er kapasitet nok til å ta seg av også alle som p t får tilbudet hos privatpraktiserende audiopedagoger og logopeder.

Dersom RTV-dekningen tas bort vil de med penger kunne kjøpe seg nødvendig logopedisk/audiopedagogisk behandling, og de som ikke har råd vil ikke få den.

RTV-avtalen er unik fordi den er fleksibel og gir et nært forhold mellom barnet og barnets familie og logopeden/audiopedagogen. Det går minimalt med tid bort til administrasjon, det er ingen mellommenn, og timene er effektive. Kvalitetssikringen på behandlingen ligger også innbakt i det å måtte klare seg som privatpraktiserende, da de som gjør en dårlig jobb ikke vil få klienter.

Oppfølgingen av cochleaimplanterte barn i Norge er ikke på noen måte bygd ut tilstrekkelig for de som velger full talespråklig habilitering av sine barn.

Vi kan ikke se at det finnes et akseptabel erstatning for RTV-dekket logoped/audiopedagogisk behandling for våre barn, og protesterer kraftig mot at det tilbudet som vi per i dag har gjennom RTV-avtalen skal tas bort. Våre barn har vært gjennom en svært kostbar cochleaimplantasjon som gir dem sjansen til å tilegne seg talespråket med massiv stimulering, og vi vil at de skal få optimal talespråklig habilitering hos kvalifiserte fagfolk. Vi finner oss ikke i at tilfeldighetene skal avgjøre. Dersom vår hjemmekommune ikke har det tilbudet vi trenger, krever vi fortsatt rett til å få hjelp gjennom RTV-dekning hos privatpraktiserende audiopedagoger og logopeder som har spesialisert seg på fagfeltet, som vi er fornøyd med og som kan vise til gode behandlingsresultater.

Med vennlig hilsen

Morten Buan

Styreformann i Stiftelsen Cochletten